

mindre. Det er en saa betydelig Afgang i den beregnede Indtægt af Loven, at der ikke kan være Tale om at tage derimod. Det ærede Medlems Hensigt var ogsaa at give en Kompensation, men denne Kompensation maatte gives paa en anden Lov, paa Toldloven, og jeg tror ikke, det vil lykkes at komme til Enighed om denne Kompensation.

Det ærede Medlem henstillede, at der blev indsat en Revisionsbestemmelse i Lovforslaget, hvorved man sikrede Revisionen af Loven efter faa Aars Forløb. Jeg er ikke blind for, at der kan være meget, der taler for dette Ønske fra det ærede Medlems Side. Særlig taler det derfor, at vi endnu langtfra er kommet til stabile Prisforhold og i nogen Grad heller ikke til stabile Indtægtsforhold. Derfor vilde det være i høj Grad ønskeligt, at man igen kom til at overveje disse Forhold. Nu vilde jeg have foretrukket, at Lovforslaget paa dette Punkt var forblevet uforandret, saaledes at man var frit stillet med Hensyn til, hvornaar man vilde forelægge et saadant Revisionsforslag. Det drejer sig nemlig ikke saa meget om, hvorvidt det bliver forelagt efter 2, 3 eller 4 Aars Forløb, men det drejer sig om, at det bliver forelagt, naar Forholdene har stabiliseret sig, saaledes at man med større Tryghed end nu kan se ud over en længere Fremtid. Jeg skal imidlertid erklære mig villig til at forhandle om et Ændringsforslag om Indsættelse af en Revisionsbestemmelse. Men saa synes jeg paa den anden Side, at det er unødvendigt, som det ærede Medlem ønsker, at faa en Bestemmelse om, at Fradragene skal reguleres i Henhold til Pristallet. Man kan ogsaa gøre for megen Stads af Pristallet. Pristallet er blevet i den Grad bestemmende for en Række forskellige Forhold her i Landet, at det maaske snart bliver lidt for meget af det gode. Pristallet er dog Menneskeværk som alt andet og kan have sine Ufuldkommenheder, og det er maaske lidt betænkeligt at gøre det til den Akse, hvormom en saa stor Del af Landets Økonomi drejer sig. Det er ogsaa meget upraktisk at have Fradragene paa den Maade varierende, det skaber i høj Grad Usikkerhed med Hensyn til det hele Forhold. Det ærede Medlems Hovedargument for at sætte denne Regulator ind er netop Usikkerheden i de nuværende Prisforhold og de nuværende økonomiske Forhold i det hele taget. Men det ærede Medlems Betæneligheder mildnes jo i høj Grad ved, at der indsættes en Revisionsbestemmelse som den, jeg er villig til at forhandle om. — Det ærede Medlem spurgte, hvorvidt Bestemmelsen om, at de, der har Regnskabspligt, ved Selvangivelsen skal af-

levere en Afskrift af deres Regnskab, skal forstaas aldeles rigoristisk, selv om Regnskabet er aldrig saa vidtløftigt. Jeg mener ikke, at det er nødvendigt at forstaa det saaledes. En forsvarlig Ekstrakt af Regnskabet med tilbørlig Specificering maa vel kunne være tilstrækkelig.

Det ærede Medlem Hr. Henningsen omtalte det uheldige i, at Skattelovforslagene ikke blev færdigbehandlet samtidig. Jeg vilde selvfølgelig ogsaa have foretrukket, hvis det havde været muligt, at samtlige Forslag kunde være underkastet en hurtig Behandling om muligt i samme Udvalg og komme til Afgørelse her i Tinget og i det andet høje Ting omtrent samtidig. Men det har været fuldkommen umuligt. Forslagenes Vilkaar er meget forskellige, deres Chancer for Gennemførelse er forskellige, deres finansielle Værdi er forskellig, og det høje Ting har allerede taget Hensyn hertil ved at dele Behandlingen af Forslagene mellem forskellige Udvalg. At man under saadanne Forhold skulde kunne faa Forslagene til Behandling og Afgørelse her samtidig, maa regnes til Umulighederne. Ikke desto mindre maa jeg fastholde den finansielle Plan, som ligger til Grund for disse Forslag, og jeg har heller ikke nogen Grund til at tro, at det ikke vil lykkes mig at gennemføre Forslagene saaledes, at denne finansielle Plan i alt væsentligt bliver fyldestgjort.

Det ærede Medlem Hr. Henningsen dvælede ligesom det ærede Medlem Hr. Wilmann ved Vigtigheden af, at Rateskalaen førtes helt igennem. Det vilde jeg ogsaa ønske, den havde kunnet, men det viser sig, at det vilde kræve ganske overordentlig store finansielle Ofre, og jeg maa være af den Mening, som jeg ogsaa udtalte ved Forslagenes Forelæggelse, at det er af liden Betydning for de højere Indtægter at faa disse Fradrag, og at det betydelige Beløb, som Staten sparer ved, at Fradragene hører op ved de 10 000 Kr., har en langt større Vægt end en fuldstændig Gennemførelse af den. I øvrigt er der paa forskellig Maade draget Omsorg for, at Springene ikke bliver for store, ved den Graduering af Fradragene, som findes i et af Ændringsforslagene.

Det ærede Medlems Parti og ligeledes det socialdemokratiske har ønsket at blive staaende ved de nuværende Skalaer, og dette Ønske faar særlig Betydning ved Formuesbeskatningen og ved Selskabsbeskatningen. Naar jeg ikke har ment at kunne gaa op til en saa høj Beskatning af de store Formuer og af Selskaberne med de meget store Udbytter, som har været gældende under Krigen, skyldes det rent praktiske Hensyn.